

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. március hó 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. évi november hó 2. napján kihirdetett I.B.1665/2015/81-I. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A 2014. november 21. napjától őrizetben, majd 2014. november 23. napjától 2015. október 23. napjáig előzetes letartóztatásban volt, 2015. október 24. napjától október 26. napjáig más ügyben szabadságvesztés büntetését töltő, 2015. október 27. napjától 2016. április 11. napjáig házi őrizetben, 2016. április 12. napjától 13. napjáig őrizetben, majd 2016. április 14. napjától 2016. június 10. napjáig ismételen előzetes letartóztatásban lévő, azóta más ügyben jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetését töltő

A vádlott vonatkozásában a kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bek., (3) bek.) miatti felmentő rendelkezést mellőzi.

A vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést 6 (hat) év szabadságvesztésre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 6 (hat) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

A ... Járásbíróság helyesen ... számú ítéletével kiszabott 2 (kettő) évi börtönbüntetés végrehajtását tekinti elrendeltnek.

A vádlott az elsőfokú eljárásban felmerült 778 906 (Hétszázhetvennyolcezer-kilencszázhat) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az ügyben a Debreceni Ítéltábla az Országos Bírósági Hivatal Elnökének 369/2016. (VI. 27.) számú határozata alapján kirendelés folytán járt el.

A Fővárosi Törvényszék 2016. november 2. napján meghozott ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja) és új

pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontja). Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a vádlottat az ellene kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Halmazati büntetésül 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint az általa házi őrizetben töltött időt úgy, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt napi házi őrizetben töltött idő felel meg.

Az első fokon eljáró bíróság a ... Járásbíróság ... számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

Rendelkezett a bűnfelek sorsáról, kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül eltérő minősítés- súlyosabb minősítés - kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés) megállapítása végett jelentett be jogorvoslatot.

A védő enyhítés érdekében, illetőleg enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása céljából fellebbezett. A vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbviteli főügyészség fenntartotta az ügyészi fellebbezést „súlyosabb” minősítés megállapítása végett.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta a tényállás kiegészítését a személyi körülményeket illetően, egyebekben pedig részletes indokát fejtette ki annak, hogy miért látja megállapíthatónak a kábítószer-kereskedelem büntetést az ügyben. A fellebbviteli főügyészség szükségesnek tartotta a tényállásban az egyes kábítószereket érintően a tiszta hatóanyag tartalmának teljes körű feltüntetését.

A másodfokon megtartott nyilvános ülésen a védő lényeges enyhítés érdekében tartotta fenn fellebbezését az enyhébb végrehajtási fokozat mellett.

Az ítélet táblája a bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás megalapozott, az csupán kisebb részben szorul pontosításra az iratok tartalma alapján a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja alkalmazásával.

Az elsőfokú ítélet a személyi körülmények körében a következőképpen egészítendő ki:

A ... Járásbíróság a ... napján jogerős ... számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette és kábítószer birtoklás büntette miatt halmazati büntetésül 2 év végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte a vádlottat. Elkövetési idő: 2010. április 23.

A ... Bíróság a ... napján kelt és a ... Törvényszék ... számú határozatával ... napján jogerőre emelkedett ... számú ítéletével kábítószer birtoklás büntette miatt 1 évi szabadságvesztésre ítélte, amelyet 2016. június 10-én fogamatba vettek.

Elkövetési idő: 2013. október 31. napja.

A vádlott a terhére rótt cselekmények idején cselekménye veszélyességének felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt, illetőleg az elme-orvosszakértői vizsgálat idején is a megfelelő felismerésre és magatartás tanúsítására képes (elme-orvosszakértői vélemény, bírósági iratok 66. sorszáma).

A történeti tényállást illetően a következők tüntetendők fel az ítéletben:

A 42 db 2C-B bázist tartalmazó tabletta Batman-9 feliratú.

A fenti tabletták tiszta hatóanyag tartalma 0,55 gramm.

A pentedron - az elkövetés időpontjában - a 66/2012.(IV.02.) Korm. rendelet 1. sz. melléklete C jegyék alapján új pszichoaktív anyagnak minősül.

A lefoglalt kábítószer együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak legalább 581,8 %-a (beleértve a 0,55 gramm 2C-B hatóanyag tartalmát is), de a különösen jelentős mennyiség alsó határát nem éri el.

A lefoglalt pentedron, mint pszichoaktív anyag bázistartalma 186,5 gramm, mely a csekély mennyiség felső határát meghaladja (igazságügyi vegyészszakértői vélemény, nyomozati irat 313. lapszámától).

Az így pontosított tényállás most már megalapozott és így irányadó, felülbírálatra alkalmas a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése kifogástalan és cselekményeinek minősítése is törvényes. Miután a szükséges bizonyítást az ügyben az első fokon eljáró törvényszék felvette, a vádlott cselekményeinek minősítésénél is indokolási kötelezettségének teljesen eleget tudott tenni. A jogi indokolás logikus, részletekbe menő, érvrendszerével az ítélet táblája egyetértett.

Nem értett azonban egyet azzal az ítélet táblával, hogy a törvényszék a vádlottat a kábítószerrel kapcsolatos cselekmény esetében az ellene kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) miatt emelt vád alól külön felmentette. Miután a kábítószerrel kapcsolatos cselekménynél az elsőfokú bíróság helytállóan bűnösséget állapított meg, ugyan a vádtól eltérő minősítéssel - kábítószer birtoklás büntette (Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja) - , a vádról határozott, így a felmentő rendelkezés az eljárási szabályok téves alkalmazására vezethető vissza.

A kábítószerrel visszaélés büntette bűncselekmény helyes jogi minősítését illetően az ítélet táblája szükségesnek véli felhívni a Be. 2. § (1) bekezdését, illetőleg a (2)-(4) bekezdéseit.

A vád törvényessége körében utalni szükséges a Kúria 1.BK. véleményére, annak A/I. pontjában rögzítettekre is.

A vád törvényessége a vádirattal szemben támasztott tartalmi követelményeknek a minimuma, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a büntetőeljárás bírósági szakasza meginduljon, s a bíróság az eljárást lefolytathassa. A vád tárgyává tett történeti események leírásának nem a különös részi törvényi tényállás jogi fogalmait kell felsorolnia, hanem konkrétan azokat az eseményeket, amelyek alkalmasak az indítványozott (vagy akár eltérő), ám mindenképpen büntető törvénybe ütköző cselekmény bíróság által történő megállapítására. A vád törvényessége szempontjából annak megalapozottsága, bizonyíthatósága közömbös, az a büntetőper érdemi kérdése. (EBH.2015.B.10.)

A törvényes vád hiányát a vád alaki vagy tartalmi elégtelensége eredményezheti. A tartalmi követelményeknek akkor nem felel meg a vád, ha nem tartalmazza a cselekmény pontos körülírását, és emiatt abból az adott magatartás büntető törvénybe ütközése nem állapítható meg, és a bűnösségre vonatkozó anyagi jogi következtetés levonására alkalmatlan. (BH.2011.60.)

Nem értékelhető a törvényes vád hiányaként és a vádon túlterjeszkedésként az, ha a bíróság egy bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító elkövetési magatartás kapcsán a tettazonosság keretei között a vádiratban le nem írt tényt is megállapít, és a cselekményt ennek figyelembe vételével értékeli. A vádelv nem jelent minden részletre kiterjedő szükségszerű azonosságot a vádban leírt és az ítéletben megállapított történeti tények között, annál is inkább, miután a bíróság nincs kötve a vádbeli minősítéshez, s az eltérő minősítés eltérő tényelemek megállapítását is szükségessé teheti az ítéletben. A bizonyítás eredményéhez képest tehát a bíróság pld. az elkövetés helye, módja, eszköze, eredménye, indítéka stb. tekintetében eltérhet a vádbeli ténymegállapításoktól anélkül, hogy ezzel a vádelvet sértené. (EBH.2011.2385.)

A Be. 2. §-ának (3) és (4) bekezdése értelmében nem tekinthető a vád tárgyának a vádban nem szereplő személy cselekvősege, továbbá a vádban le nem írt cselekmény, s ehhez képest a bíróság a vádon túl nem terjeszkedhet, a vádat viszont köteles kimeríteni (vádelv), (Kúria Bfv.I.441/2015/6. számú határozat).

A vádelv szerint a bíróság annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény alapján, amelyet a vád tartalmaz.

A vádiratnak azonban egyéb törvényi kellékek mellett a vád tárgyává tett cselekményt csak röviden kell leírnia (Be. 217. § (3) bekezdés b) pontja), amelyből az is következik, hogy a tárgyalás eredményeként a röviden leírt cselekmény számos rész körülménnyel bővíthet, de a bizonyítási eljárás eredményeként akár még szűkülhet is.

Az alapelvi korlátot az jelenti, hogy a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekmény alapján, amelyet a vád tartalmaz. Az utóbbin, vagyis a tettazonosság keretein belül azonban az ítéleti tényállás a vádban írt történeti tényállástól az elkövetés módja, helye, ideje, motívuma, a használt eszköz stb. vonatkozásában egyaránt eltérhet, de a cselekmény lényege nem változhat. (Kúria Bfv.IV.2268/2002/2. sz. végzés)

Nem jelenti a vádelv sérelmét, ha a bíróság ügydöntő határozatában megállapított tényállás ugyan nem fedi teljesen a vádiratban leírt tényeket, de a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemeit alkotó tények tekintetében annak megfelel, ezért a tettazonosság keretén belül marad. Így pld. a tettazonosság keretei között megállapított tényállás esetén nem sérti a vádelvet, ha a bíróság a lopás miatt emelt vád alapján orgazdaságot vagy más vagyon elleni bűncselekményt állapít meg. (Kúria I.BK. vélemény A/I/3/f. pont)

A kábítószerrel-visszaélés büntette bűncselekményeknél a bűncselekményekre vetítve a fentieket a védelv korlátait gyakorlatilag a cselekménnyel érintett dolgok köre határozza meg.

Bűnösség megállapítása esetén a vádbeli minősítéstől eltérő jogi minősítés meghatározása mellett külön felmentő rendelkezést nem kell hozni az eredeti vádbeli minősítést illetően.

Az előbbiek részletezése indokolt a harmadfokú bírósági eljárás lehetőségének vizsgálata okán is. Az EBD. 2012.B.15. Elvi Bírósági Döntésben kifejtésre került, utalva a Kúria Bhar.I.707/2012/14. számú határozatára is, hogy a másodfellebbezés akkor lehet joghatályos, ha a bűnösség kérdésében tartalmilag eltérő az első- és a másodfokú bírósági döntés. Amennyiben nem változik a bűnösség köre, pusztán a cselekmények eltérő anyagi jogi megítéléséről van szó, úgy nincs helye harmadfokú eljárásnak.

A Debreceni Ítéltábla Bhar.II.309/2010. számú ügyében a táblabíróság a rablás büntette és közokirattal visszaélés miatt indult ügyben elutasította a védelmi másodfellebbezést. A másodfokú bíróság változatlan tényállás mellett, eltérően az elsőfokú bíróságtól, csak egy okiratra látta megvalósulni a bűncselekményt, ezért további három okirat kapcsán felmentő rendelkezést hozott, mivel e körben nem látta igazoltnak a tartós birtokban tartási szándékot. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a szükségtelen részfelmentés ellenére a vád tárgyává tett valamennyi cselekmény (rablás, testi sértés és okirattal visszaélés) bűnösség kimondásával zárult. A másodfokú bíróság akkor járt volna el helyesen az okirattal visszaélés alaki halmazatának megítélésekor, ha a cselekményt nem 4 rendbeli, hanem csupán 1 rendbeli vétségnek minősíti. Egyértelműen minősítés kérdésként kellett volna döntenie e körben, ezért a felmentés indokolatlan volt, érdemben eltérő állásfoglalásra nem került sor, ezért a másodfellebbezés nem lehetett joghatályos.

Csupán a jogi minősítés körébe tartozó eltérő jogi értékelés a harmadfokú eljárás lefolytatását nem alapozza meg (Debreceni Ítéltábla Bf.I.475/2013/233. sz. ítélete).

A vádlottnak a kábítószerrel visszaéléssel kapcsolatos cselekményének kábítószer birtoklás büntettekénti (Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja) minősítése kifogástalan.

Az irányadó tényállás alapján „súlyosabb” minősítés végett bejelentett ügyészi fellebbezés eredményre nem vezetett.

Az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontja) minősítés is törvényes.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a 3. oldal alulról 2. bekezdésben a nyomozási bíró ülésének megjelölése javítandó 2014. november 23-ra. Az 5. oldal 1. bekezdés utolsó mondatából mellőzendő az a rész a pszichoaktív anyag tiszta hatóanyag tartalmánál, hogy a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, mivel a pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette esetében jelentős mennyiség minősítő körülményként nem szerepel a törvényi tényállásban.

A jogi indokolásban 7. oldalon feltüntetendő a Kúria 1/2007. számú BJE, illetőleg az 57.BK. vélemény II/5/a) pontja és b) pontja a kábítószer forgalomba-hozatala, illetőleg a kábítószer-kereskedelem kritériumait illetően. Javítandó a 7. oldal alulról a 2. bekezdésben a kábítószer birtoklás büntette esetében a büntetési tételkeret 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztésre.

Az első fokon eljáró törvényszék csaknem kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban az enyhítő körülményeknél megjelölendő az is, hogy a vádlott élete folyamán hosszú időn át törvénytisztelő életmódot folytatott, a jelen eljárás tárgyát képező cselekményeket beismerte, bűnösségét is elismerte, illetőleg a másodfokú eljárásban megbánó magatartást tanúsított.

Az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel az ítélőtábla lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetésének lényeges enyhítésére a kialakult bírói gyakorlatot is figyelembe véve, így szabadságvesztés büntetését 6 évre enyhítette, egyúttal a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének a mérséklésére is lehetőséget látott.

/ BH2005.418., BH2014.262. /

Külön rögzítette az ítélőtábla, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

Elírás folytán javítani kellett a ... Járásbíróság ítéletének számát. Az adott ítélettel kiszabott börtönbüntetés végrehajtását helytállóan rendelte el egyébként a törvényszék.

Pontosítani kellett a bűnügyi költség összegét is, amelynek megfizetésére az elsőfokú eljárást illetően a vádlott köteles.

A büntetés lényeges enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben helyes indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A vádlott előzetes fogvatartásának adatai pontatlanul kerültek feltüntetésre az elsőfokú ítélet rendelkező részében, ezt az ítélőtábla javította.

Debrecen, 2017. március 27.

Dr. Balla Lajos sk.. Nagy Éva sk. Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 1.B.1665/2015/81-I. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. március 27.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó